

Publicerad 2015-10-26 21:13 av celiaceder

Vår

När jag vaknade i morse
efter veckor i dvala
och verkligheten slog mig i bröstet

Då var det vinter
mörkret hade kommit
och jag hade inte tid att sova mer

Depressionen kom tidigt i år
slog till redan i september
och verkligheten fick vänta, jag behövde sova först

Sova och ligga. Dricka. göra något som känns.
bedöva den apatiska svärta i ryggraden
som slukar allt

När jag vaknade igen var det mörkt
solen hade gått in i sin årliga dvala
såsom oss andra denna tid, gör hon bara det nödvändigaste

imorse slog verkligheten mig,
och jag vaknade.
Det var inte plötsligt, det har varit på gång ett tag

och jag kan inte säga att jag mår bra
aldrig bra
men jag lever igen

Och mörkret kommer inte att ta över
inte heller i år
för solen vaknar också igen

när våren spirar i hoppfull längtan

då orkar hon vakna igen

~~och skingra skuggorna igen~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren celiaceder med Poeter.se id #55826 innehar upphovsrätten